

РЕШЕНИЕ

№ 2629

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1662** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение № 20018209 от 31.12.2020 г., постановено по НАХД № 206/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-997 от 11.12.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 635, ал. 8 от Кодекса за застраховането.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяване му при редица съществени нарушения на административно производствените правила - касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Иска се отмяна на съдебното решение и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № № 20018209 от 31.12.2020 г., постановено по НАХД № 206/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в е потвърдено наказателно постановление № Р-10-997 от 11.12.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 635, ал. 8 от Кодекса за застраховането.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че в изпълнение на заповед № 3-306 от 05.09.2019 г. за проверка на застрахователен брокер [фирма], служители на Комисията за финансов надзор извършили посещение на офиса по извършване на застрахователно посредничество на брокера, находящ се в [населено място], [улица]. За целите на проверката служителите на Комисията за финансов надзор сключили контролна застраховка „Помощ при пътуване с асистанс“ № Е19950006962/12.09.2019 г. при ЗД [фирма], с период на валидност от 21.09.2019 г. до 23.09.2019 г. с име на застрахования А. З. М., като застраховката била сключена от Рая М. Т.. От присъстващото по време на проверката упълномощено лице на застрахователния брокер е получена информация, че лицето, сключило контролната застраховка – Рая М. Т., работи в дружеството по стажантска програма, за която допълнително ще бъдат представени документи, като същото не е в трудови правоотношения с [фирма], както и че застрахователната полица е издадена от лицето с паролата за достъп на И. Б. Х.. За това обстоятелство упълномощеното лице е написало саморъчно писмено изявление. По отношение на паролата за достъп, посредством която е сключена застрахователна полица „Помощ при пътуване с асистанс“ № Е19950006962/12.09.2019 г. при ЗД [фирма], е било изпратено и писмо до застрахователя, с искане за представяне на информация и заверено копие на писмени доказателства. От застрахователя е постъпила информация, съгласно която полицата е издадена от потребител 8325 – ihristov, създаден на И. Б. Х., във връзка със сключен договор за застрахователно посредничество между ЗД [фирма] и [фирма]. При извършен преглед на подадената информация с приложение № 1 към шестмесечните справки на застрахователния брокер, постъпили в Комисията за финансов надзор от 23.07.2019 г. е установено, че Рая М. Т. не е подадена като служител на застрахователния брокер. С писмо вх. № РГ-41-263-4/18.09.2019 г. в Комисията за финансов надзор е постъпил трудов договор № 221/12.09.2019 г., сключен между Рая М. Т. и [фирма], заедно със справка изх. № 13388193039069/13.09.2019 г., от 20:37:05 ч., за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда. Приложено е и обяснение, че Рая Т. е участвала в програма за подбор и назначаване на служители, вследствие на което е назначена на трудов договор в дружеството. По този начин е установено, че [фирма] е предоставило права на Рая М. Т. – лице, което към момента на сключване на контролната застраховка не е било негов служител, да извършва дейност по продажба на застрахователни продукти и събиране на застрахователни премии или вноски, включително като му осигури достъп до информационна система на застраховател, или като му предостави бланка за издаване

на полица или за събиране на премии или вноски, в нарушение на чл. 635, ал. 8 от Кодекса за застраховането. За извършеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че е извършено нарушението по чл. 635, ал. 8 от Кодекса за застраховането.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Решението е постановено при пълно изясняване на фактите по спора, като формираните правни изводи са законосъобразни, логични и безпротиворечиви.

От събраните по делото доказателства се установява, че за цели на извършвана проверка служители на Комисията за финансов надзор сключили контролна застраховка „Помощ при пътуване с асистанс“ № E19950006962/12.09.2019 г. при ЗД [фирма], с период на валидност от 21.09.2019 г. до 23.09.2019 г. с име на застрахования А. З. М., като застраховката била сключена от Рая М. Т.. От присъстващото по време на проверката упълномощено лице на застрахователния брокер е получена информация, че лицето, сключило контролната застраховка – Рая М. Т., работи в дружеството по стажантска програма, за която допълнително ще бъдат представени документи, като същото не е в трудови правоотношения с [фирма], както и че застрахователната полица е издадена от лицето с паролата за достъп на И. Б. Х.. От подадената информация с приложение № 1 към шестмесечните справки на застрахователния брокер, постъпили в Комисията за финансов надзор от 23.07.2019 г. е установено, че Рая М. Т. не е подадена като служител на застрахователния брокер. С писмо вх. № РГ-41-263-4/18.09.2019 г. в Комисията за финансов надзор е постъпил трудов договор № 221/12.09.2019 г., сключен между Рая М. Т. и [фирма], заедно със справка изх. № 13388193039069/13.09.2019 г., от 20:37:05 ч., за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда. Тези доказателства са представени след датата на извършване на проверката, като следва да се съобрази и обстоятелството, че застрахователният брокер е нямал правото да допуска до работа работника или служителя преди да му предостави копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, съобразно нормата на чл. 63, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Кодекса на труда. По този начин правилно е установено, че [фирма] е предоставило права на Рая М. Т. – лице, което към момента на сключване на контролната застраховка не е било негов служител, да извършва дейност по продажба на застрахователни продукти и събиране на застрахователни премии или вноски, включително като му осигури достъп до информационна система на застраховател, или като му предостави бланка за издаване на полица или за събиране на премии или вноски, в нарушение на чл. 635, ал. 8 от Кодекса за застраховането. В тази връзка следва да се съобрази това, че съобразно чл. 2, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането целите на този кодекс са осигуряване защита на интересите на ползвателите на застрахователни услуги. Нарушената от дружеството норма на чл. 635, ал. 8 от Кодекса за застраховането е израз именно на тази защита, поради и което нарушението не може да се определи като маловажно. Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

С оглед на изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е основателна и в негова полза следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Нормата на чл. 63 от

ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал. 3, съгласно която в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът, може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на Националното бюро за правна помощ. Законът за административните нарушения и наказания не съдържа преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (които са нови), и дали същите се прилагат и за започналите производства (преди влизането в сила на правните норми), поради което следва извода, че тези правни норми са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на 18 февруари 2021 г. пред Административен съд София град, като на ответника по касация следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който текст възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 лв. до 120 лв. В касационното производство пред Административен съд София град е проведено само едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт от администрацията на ответника по касация. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лв.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20018209 от 31.12.2020 г., постановено по НАХД № 206/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: